Teisminio proceso Nr. 2-55-3-00053-2021-

(S)

imgl

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. balandžio 6 d.

Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Artūro Driuko, Donato Šerno (kolegijos pirmininkas) ir Jūratės Varanauskaitės,

susipažinusi su 2023 m. kovo 20 d. paduotu **atsakovų E. P. ir J. P.** kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. gruodžio 22 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Atsakovai padavė kasacinį skundą dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. gruodžio 22 d. nutarties, kuria pakeistas Vilniaus apygardos teismo 2022 m. gegužės 19 d. sprendimas dėl namo trūkumų šalinimo išlaidų priteisimo, nuostolių atlyginimo, peržiūrėjimo. Kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1, 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (<u>CPK 346 straipsnio</u> 1 dalis). <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nustatyta, kad pagrindai peržiūrėti bylą kasacine tvarka yra: 1) materialinės ar procesinės teisės normų pažeidimas, turintis esminės reikšmės vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, jeigu šis pažeidimas galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui; 2) jeigu teismas skundžiamame sprendime (nutartyje) nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos; 3) jeigu Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktika ginčijamu teisės klausimu yra nevienoda.

Kasaciname skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagristi išsamiais teisiniais argumentais (<u>CPK 347 straipsnio</u> 1 dalies 3 punktas). Be to, <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tuo atveju, kai jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas <u>CPK</u> 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (<u>CPK 347 straipsnio</u> 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina pateikti teisinius argumentus dėl pažeistos (pažeistų) materialiosios ar proceso teisės normą (normų), ir tai, kad šis (šie) teisės pažeidimas (pažeidimai) turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Ypatingas dėmesys kasaciniame skunde turi būti teikiamas argumentams, kad šis teisės pažeidimas (pažeidimai) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią kasacinio teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios kasacinio teismo suformuotos praktikos.

Atsakovų kasaciniame skunde nurodoma, kad apeliacinės instancijos teismas pažeidė CPK 320 straipsnio 1 dalį. Ieškovai apeliaciniame skunde nesirėmė argumentu, kad pirmosios instancijos teismas, spręsdamas dėl pastato trūkumų, formaliai vertino atsakovų kaip pardavėjų atsakomybę, tačiau apeliacinės instancijos teismas išėjo už apeliacinio skundo ribų, pasisakė dėl atsakovų kaip pardavėjų atsakomybės dėl perleisto gyvenamojo namo trūkumų ir ją taikė. Apeliacinės instancijos teismas, neidentifikavęs apeliaciniu skundu nustatytų apeliacijos ribų bei neinformavęs šalių apie ketinimą jas peržengti, iš esmės išnagrinėjo bylą iš naujo, neužtikrindamas byloje dalyvaujantiems asmenims galimybės pateikti raštu ar žodžiu savo poziciją ir taip pažeidė CPK 263 straipsnio 1 dalies, nukrypo nuo teismų praktikos.

Apeliacinės instancijos teismas netinkamai taikė <u>CK</u> 6.663, 6.698, 6.697 straipsnių, Statybos įstatymo 36 straipsnio 1 dalies, <u>CK</u> 6.317 straipsnio 1 dalies, 6.333 straipsnio, 6.327 straipsnio 3 dalies normas, reglamentuojančias statinio rangovo ir statinio pardavėjo atsakomybę ir neatsižvelgė į tai, kad šiame teisiniame santykyje statinio pardavėjas nėra nei rangovas, nei statytojas. Teismas nepagristai pardavėjui perkėlė imperatyviai įtvirtintą rangovų atsakomybę už paslėptus statinio trūkumus, nors įsigijus namą visos užsakovo teisės, kartu ir teisė reikšti pretenzijas rangovams pereina pirkėjui, o pardavėjo atsakomybė nėra ir visais atvejais negali būti absoliuti. Teismas išvadą padarė nukrypdamas nuo teismų praktikos.

Kasaciniame skunde nurodoma ir tai, kad apeliacinės instancijos teismas pažeidė įrodymų vertinimų taisykles (<u>CPK 185 straipsnis</u>), nepašalino prieštaravimų, kylančių iš skirtingų informacijos šaltinių, formaliai atmetė visus be išimties atsakovų pateiktus rašytinius įrodymus, taip eliminavo bet kokią galimybę atsakovams įrodyti savo teiginių pagrįstumą, pažeidė šalių procesinio lygiateisiškumo ir rungtyniškumo principus.

8

Apeliacinės instancijos teismas nukrypo nuo teismų praktikos, nes ieškovams priteisė ne tik įprastas trūkumų šalinimo išlaidas pagal pateiktą rašytinį įrodymą, bet pačių ieškovų savarankiškai apskaičiuotą ir ieškiniu reikalaujamą 4819,50 Eur pridėtinės vertės mokestį, nors tokios išlaidos, atliekant remonto darbus, gali būti nepatirtos.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais i r jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliama tokių teisės klausimų, kurie atitiktų CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegijos vertinimu, kasacinio skundo argumentais nepagrindžiama, kad teismai netinkamai aiškino ir taikė skunde nurodytas teisės normas, nukrypo nuo teismų praktikos ir kad tai galėjo turėti įtakos neteisėtiems teismų procesiniams sprendimams priimti. Kasaciniu skundu neformuluojama teisės aiškinimo ir taikymo problema, kuri turėtų esminės reikšmės teisės aiškinimo ir taikymo vienodinimui, teismo precedento suformavimui.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu <u>CPK 346 straipsnio</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (<u>CPK</u> 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą, atsakovui grąžintinas už kasacinį skundą sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiems asmenims.

Grąžinti E. P. (a. k. (duomenys neskelbtini) 910 (devynis šimtus dešimt) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2023 m. kovo 20 d. SEBbanko mokėjimo nurodymu Nr. 5902.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Artūras Driukas

Donatas Šernas

Jūratė Varanauskaitė